

Sandefjord, 19. oktober 2012: Vedtak i sak 54-2012.

Klager: NN

Innklaget: KredittGjenvinning, Pb 6660 St. Olavs plass, 0129 Oslo.

Saken gjelder: Om kravet er korrekt brakt til forfall. Om inkassovarselet er i samsvar med gjeldende regelverk.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder innfordring av pengekrav etter oppsagt kredittkortavtale.

2. Saksforholdet

Grunnlaget for kravet er signert søknad/avtale om kredittkort «XX Visa». Grunnet manglende betaling av «minstebeløpet fra forrige periode» ble klager tilsendt en udatert betalingspåminnelse pr e-post. Klager ble her varslet om at kortet nå var sperret. Klager ble oppfordret til å betale nytt minstebeløp, kr 1114,18, som inkluderte forsinket betaling fra forrige periode samt minstebeløp fra inneværende periode. Det ble opplyst at manglende betaling innen 20.02.11 ville medføre at kortet forble sperret. Det ble videre opplyst at purregebyr, kr 61, ville bli lagt til neste faktura.

På grunn av manglende betaling «av de to forrige fakturaene vi har sendt deg», sendte fordringshaver Faktura for XX Visa – Varsel om oppsigelse. Det ble vist til avtalevilkårene; at kortet var sperret og at «kontrakten står i fare for å bli oppsagt». I varselet, het det blant annet: «For å unngå oversendelse til inkasso kan du innbetale minstebeløpet kr 1687,45. Beløpet inkluderer både forsinket betaling og minstebeløp for denne perioden. Dersom kravet ikke er betalt innen 14 dager, eller senest 20.03.11, vil kortet forbli sperret og hele utestående saldo inkl. renter og omkostninger vil forfalle til betaling. Purregebyr på kr 61,- vil påløpe i henhold til inkassoforskriften § 1-2. Ved innbetaling av utestående minstebeløp innen 20.03.11 vil ditt kort bli gjenåpnet».

Da betaling ikke var mottatt innen betalingsfristen i oppsigelsen, ble hele saldoen inkassovarslet 06.04.11. Varselet skal ha blitt sendt både pr. post og e-post. I inkassovarselet het det blant annet «Vi kan dessverre ikke se å ha mottatt betaling av de tre forrige fakturaene vi har sendt deg. I henhold til avtalevilkår er nå hele utestående saldo forfalt til betaling, og kortet ditt er sperret. [...]. Du kan fortsatt unngå oversendelse til inkasso og ytterligere omkostninger ved å innbetale nytt minstebeløp kr 2273,06. Beløpet inkluderer både forsinket betaling og minstebeløp for denne perioden. Dersom kraver ikke er betalt innen 14 dager, eller senest 20.04.11, vil kortet forbli sperret og hele utestående saldo inkl. renter og omkostninger oversendes til inkasso. Ved innbetaling av utestående minstebeløp innen 20.04.11 vil ditt kort gjenåpnes, du unngår inkassokostnader og betalingsanmerkning». På girodelen som fulgte inkassovarselet var kravbeløpet oppgitt til kr 2 273,06.

Betalingsoppfordring for hele saldoen, tillagt inkassosalær kr 1525, ble sendt 05.05.11.

Innklagede sendte «Varsel ved særlig tvangsgrunnlag» den 30.05.11. I dette varselet het det blant annet «Nedennevnte gjeld er forfalt til betaling. Du varsles med dette om at kravet vil bli begjært inndrevet ved hjelp av namsmyndighetene dersom gjelden med renter og omkostninger ikke er betalt innen to uker fra dette varselet er sendt». I varselet het det videre «Betalingsoppfordring er sendt 05.05.11. Vi vil også gjøre oppmerksom på at hvis ikke hele kravet inklusive renter og salær er innbetalt i sin helhet innen 29/43 (Les også på baksiden) dager fra 05.05.11, vil salæret doubles og ...». Kravet var oppgitt til kr 21 474,38.

Klager betalte 10.06.12 kr 18 550 direkte til fordringshaver. I brev 20.06.11 ble klager krevd for restsaldoen, kr 4 584,14. Kravet bestod av rest hovedkrav med kr 653,27, renter kr 874,77 og salær kr 3 050, som nå var beregnet etter tung sats. Betalingsfrist var satt til ti dager fra avsendelsen.

Restkravet ble purret på ny 03.10.11. «Da vi ikke kan se å ha mottatt fullt oppgjør i denne saken, er nå tungt salær påløpt, jf inkassoforskriften § 2-3. [...] Kravet er i utgangspunktet for lite til at vi i første omgang vil videreføre det gjennom rettsapparatet. Rettslig pågang vil imidlertid bli fortløpende vurdert dersom kravet ikke betales, noe som kan medføre ytterligere omkostninger for deg og en risiko for å bli registrert som dårlig betaler».

Som svar på mottatte henvendelser fra NAV, sendte innklagede brev med oversikt over kravet og saksgangen. Det ble opplyst at kravet på salær og renter ble opprettholdt, men at avdragsbetaling kunne innvilges dersom alt ikke kunne betales på en gang. Restkravet var etter det opplyste kr 4 762,60.

Klager fremsatte klage til Inkassoklagenemnda 13.03.11. Han ønsket at innklagede skulle redusere gebyrkravet.

Klagen ble oversendt innklagede til uttalelse. I sitt svar til Inkassoklagenemnda viste innklagede til at en gjennomgang av saken viste at det ville være korrekt og i henhold til inkassolovens bestemmelser å redusere inkassosalæret fra kr 3 050 til kr 1525. Det ble avslutningsvis vist til at saken ville bli avsluttet omgående når restkravet, kr 2 702,84 var innbetalt.

Innklagede ble i brev av 01.06.12 anmodet om å kommentere og dokumentere hvorvidt kravet var korrekt brakt til forfall og inkassovarslet i samsvar med gjeldende regelverk, samt at tvangsgrunnlag forelå.

Innklagede besvarte henvendelsen 14.06.12 og fastholdt kravet på redusert salær.

3. Partene anfører

Klager anfører at hovedkravet nesten i sin helhet ble betalt 10.06.12 som en følge av refinansiering. Innsigelse ble fremmet i november 2011, men innklagede skal ha fastholdt kravet på gebyr. Han mener derfor at innklagede skal redusere gebyrkravet. Klager har sagt seg villig til å betale rest hoved krav samt salær med kr 1525.

Innklagede anfører at det etter en ny vurdering er korrekt å frafalle kravet på tungt salær fordi man skulle sendt en purring på restkravet på et tidligere tidspunkt, før det var påløpt tungt salær i saken.

Det anføres videre at kredittavtalen i sin helhet er brakt til opphør overensstemmende med finansavtaleloven § 52, med bakgrunn i vesentlig mislighold.

Det anføres videre at inkassovarslet anses å være i samsvar med gjeldende regelverk. Da klager ikke betalte kravet innen fristen i varsel om oppsigelse, sendte fordringshaver 06.04.11 skriftlig varsel på papir om at inkasso ville bli iverksatt og at hele saldoen forfalt til betaling dersom ikke et spesifisert minstebeløp ble betalt innen 14 dager. Inkassovarslet er tillagt gebyr på kr 61 i samsvar med bestemmelsen i inkassoforskriftens § 1-2.

Det anføres at tvangsgrunnlag foreligger. Etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 f) er et skriftstykke som fordringshaver selv har sendt skyldner og som viser kravets grunnlag og omfang et særlig tvangsgrunnlag for utlegg jf. tvangsfullbyrdelsesloven §§ 4-18 og 4-19.

Endelig anføres at fordringshaver generelt sender varsel om oppsigelse og inkassovarsel både per e-post og skriftlig på papir. I denne konkrete saken har de skriftlige varslene på papir blitt sendt til klagers adresse som han i henhold til Folkeregisteret har vært registrert bosatt på siden 05.08.04.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet på fulltallig nemndsmøte 10. september 2012 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse.

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven § 17 første ledd bestemmer at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall. Det skal som hovedregel også være sendt inkassovarsel som omfatter hele det kravet som sendes til inkasso. Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd faller erstatningsplikten bort dersom fordringshaveren eller inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk overfor skyldneren. Det følger videre av § 17 fjerde ledd in fine at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom reglene i § 9 er overtrådt.

Nemnda har først vurdert om kravet er korrekt brakt til forfall overfor klager.

Nemndas sekretariat har bedt innklagede dokumentere korrekt oppsigelse, men slik dokumentasjon er ikke fremlagt, og nemnda legger derfor til grunn at vilkårene er slik som angitt i innhentede avtalevilkår av 01.11.09. Vilkårenes punkt 21 angir reglene for kortutsteders oppsigelse og heving av avtalen. Der fremgår det at kortutsteder kan si opp (nemndas utheving) avtalen dersom det foreligger saklig grunn for det. En oppsigelse skal være skriftlig og med minst to måneders varsel. Kortutsteder kan videre heve avtalen ved vesentlig mislighold fra kortholders side, samt hvor hjemmel for dette foreligger etter lovgivning eller alminnelige obligasjonsrettslige prinsipper. Også en heving skal være skriftlig og begrunnet, men det fremgår ikke med hvor lang frist. Etter finansavtaleloven § 52 tredje ledd skal krav om førtidig forfall varsles med to ukers frist til å rette på forholdet.

Kravbrev, med betalingsfrist 20.03.11, benytter i overskriften og teksten begrepene "varsel om oppsigelse" og "står i fare for å bli oppsagt". Det er etter nemndas oppfatning nærliggende å tro at kortutsteder kan ha ment å heve avtalen. Fordringshavers "varsel om oppsigelse" kan imidlertid ikke ses på som noe annet enn det det fremstår som; en betinget oppsigelse. Oppsigelsen er begrunnet med manglende betaling av to terminer, noe som etter nemndas syn vil være saklig grunn. Fristen på to måneder er imidlertid ikke iaktatt. Kreditten kan derfor ikke anses for å være gyldig oppsagt. Ved utsendelse av inkassovarslet (på papir) var hele gjelden således ikke brakt til forfall i tråd med det som var avtalt.

Nemnda har videre vurdert fordringshavers inkassovarsel mot gjeldende regelverk.

Inkassovarslet inneholder i utgangspunktet de opplysningene det skal etter inkassoloven § 9. Girodelen er imidlertid forhåndsutfylt med et lavere beløp enn totalsaldo, som er det oppsagte kravet. Nemnda finner således at fordringshaver ved å trykke minstepeløpet på girodelen, ikke følger opp sin egen oppsigelse, og at det skapes en uklarhet både om hvorvidt kreditten er sagt opp i sin helhet og hvilket beløp klager er skyldig. Justisdepartementet har i forarbeidene til inkassoloven uttalt at varselet skal være klart og utvetydig, noe nemnda mener ikke er oppfylt ved det fremlagte varselet. Det oppfyller således ikke kravet til et lovlig varsel inkassovarsel.

Nemnda har endelig vurdert om betalingsoppfordringen tilfredsstillende kravene i inkassoloven § 10 annet ledd bokstav e om at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader for skyldneren.

I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering i varslene omhandlet. Det fremgår at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall. Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette, og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel eller betalingsoppfordring uforbeholdent skal gi uttrykk for at det vil påløpe inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen er at en skyldner som fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, ikke er erstatningspliktig.

Etter nemndas syn er betalingsoppfordringens formulering "vil salæret dobles" i strid med inkassoloven § 10, idet den må forstås slik at oversittelse av betalingsfristen uten videre vil føre til en dobling av salæret. Nemnda mener at dette øker betalingspresset og utsetter klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd. Klager plikter da ikke å erstatte fordringshavers inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Nemnda er etter dette kommet til at det foreligger flere brudd på inkassolovgivningen, slik at klagers erstatningsplikt for de utenrettslige inkassokostnadene er bortfalt etter inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Klagen har etter dette ført frem og klageren plikter ikke å betale noen del av inkassoomkostningene.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold. Det skal ikke betales inkassoomkostninger i saken.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda